Vatan Tehlikede

Mehmet Emin Yurdakul

Vatan Tehlikede — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Vatan_Tehlikede&oldid=165459 (revizyon 165459). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Şu istibdat hükümeti. Türkiye'ye tehlike!...
Bakın, mesut etmek için her şey olan bir ülke,
Her kuvvet; maksadına ram eyleyen bir ümmet,
Üç kıtada cihangirce hüküm süren bir devlet...
Şu saatta bir karanlık uçurumun üstünde;
Tüy ürperten bir ölümün önünde!...
Zira mülkte adalet yok, hürriyet yok, hukuk yok;
Hükümette haksızlık çok, ahaliye zulüm çok.
Her bucakta: demir elli istibdat;
Her bucakta: kaplan dişli cehalet;
Her bucakta: ölüm yüzlü sefalet;
Her bucakta: bin inilti, bin feryat!...

İşte size İstanbul ki, tamamıyle eski Bizans, o Babil!
Sarayları kasaphane, mektepleri birer fesat ocağı;
Kışlaları mahpushane, meclisleri birer casus yatağı;
İş başında olanları hep zelil.

Abdülhamit istiyor ki: «Hukuk!» diye haykıracak üdeba,
Zalimleri şeriatın kılıcıyle devirecek ulema...
Otuz yıldır işlenilen zulümleri hep adalet bilsinler.
Tarihini kirlettiği toprağın,
Bir paçavra eylediği bayrağın,
Nahak yere döktürdüğü kanların,
Yaktırdığı canların...
Sorulacak hesabını zihinlerden silsinler.

Vükelâsı kendisine Tanrı gibi tapsınlar,
Emredince Peygamberin merkadini satsınlar,
Beytullah'a mancınıkla ağır taşlar atsınlar;
Her bir zulmü, fenalığı irkilmeden yapsınlar!...

Şu zavallı millet için Meşrutiyet cinayet...
Adaleti düşünen baş ezilir,
Müsavatı söyleyen dil kesilir;
Hürriyetle çırpınan kalp haindir.
Edebiyat, ilim, sanat, tarih, hukuk hep yasak;
Memlekete yeni talih verecekler kör, çolak...
Onun için hamiyet,
Vatan aşkı, millet sözü, bir makale, bir şiir
Bağışlanmaz suçlardır ki, bu uğurda her gence
Vahşileri utandıran türlü türlü işkence:
Zindanlarda bu mazluma zincirler,
Biçareye kızdırılmış demirler,
Biçareye soğuk sular, tomruklar,
Murdar sözler, yumruklar;
Biçareye Marmara'da kanlı kanlı ölümler;
Biçareye hiç bir yerde yapılmayan zulümler!...

İşte size taşralar ki, her bucağı bir harabe, bir mezar!
Köylerinde iniltili kulübeler, örümcekli boş hanlar.
Dağlarında dönmez olmuş değirmenler; soygun vermiş kervanlar;
Her yerinde yangın, yağma, zulüm var.

Abdülhamit istiyor ki: Vatan için silâhlanan askerler.
Herkes gibi rahat ömür sürmek için doğmuş olan rençperler...
Kendisinin hayvanlaşmış birer miskin esirleri olsunlar.
Duvarlarda paslı kalan oraklar,
Alevleri gür parlayan ocaklar,
İşsiz, güçsüz, çırılçıplak bir millet,
Şu harabe memleket...
Birçok doymaz tamahlara milyonları bulsunlar.

Valileri Beytülmal'den avuç avuç çalsınlar,
«Para» diye yetimlerin evlerini yıksınlar,
Asker ırzı gelinleri zindanlara tıksınlar,
Hastaların altlarından döşekleri alsınlar.

Şu biçare millet için bahtiyarlık bir rüya,
Talih demek bir acıklı felâket.
Hayat demek bir sürekli esaret,
Hakkaniyet bir kuru laf, bir yalan,
Her mahkeme, zayıflara zulmeyleyen bir kuvvet;
Her bir kanun, fakirleri mahkûm eden bir alet.
Onun için bu dünya,
Bir yalancı cennet gibi güzel olan şu vatan
Bir cehennem sayılır ki burda bahtsız hemşeri,
Memurların, ağaların mazlum, âciz esiri...
Bütün yükler bu sefilin sırtında,
Zavallıcık her gün kırbaç altında;
Zavallıcık evsiz, barksız, ocaksız,
Tohumluksuz, topraksız;
Zavallının sapan süren karıcığı ekmeksiz;
Zavallının körpe kuzu yavruları gömleksiz!...

Vatandaşlar, hür ve mesut ömür sürmek bir hakken,
Esir olmak, mazlum olmak, sefil olmak bu neden?...
Bu milletin çektiği ne?... Bu istibdat ne demek?...
Bir hamiyet göstermezsen vatan elden gidecek.
Kanlarımız kurudu mu? Kollarımız çolak mı?
Vazifemiz hayvan gibi durmak mı?...
Hayır, hayır... Fedailik gömleğini giyerek,
Yüksek sesle: «Meşrutiyet, yahut ölüm!» diyerek
Hürriyetin bayrağını açalım,
Zalimlerin önlerine çıkalım.
İstibdadı temelinden yıkalım.
Bu uğurda kanımızı saçalım!...